

[Hauch.]

siden været gjort til Genstand for en meget udførlig Omtale i det høje Folketing. Jeg skal derfor ikke paa nærværende Tidspunkt komme nærmere ind derpaa. Jeg ønsker kun at understrege, at da Afleveringspligten blev ophævet ved Bekendtgørelsen af 27. August, blev den kun delvis ophævet, idet man indførte en Salgspligt for den fremmede Valuta til autoriserede Banker og Vekselere. Det vil i Forbindelse med dette Spørgsmaal interessere mig at erfare, hvor i Loven den højtærede Handelsminister mener at have fundet Hjemmel for den Begrænsning af den fri Handel med Valutaen, som Bekendtgørelsen af 27. August giver Udtryk for. Jeg kan i hvert Fald ikke se, at der i Loven findes en saadan Hjemmel.

Mit Parti ønskede en Afvikling af de mange Tvangsbestemmelser for Erhvervslevet, som de hidtidige Valutalove havde ført med sig, idet vi fandt, at Administrationen greb langt stærkere ind i de naturlige Omsetningsforhold end paakrævet under Hensyn til vort Lands økonomiske og handelspolitiske Interesser. Det er saa ofte fremhævet, at vi har fundet, at Administrationen af disse Love ikke fandt Sted i den Aand, hvori vi forudsatte, at Lovene var vedtaget.

Naar den højtærede Handelsminister nu her i Dag har forelagt et Forslag om Forlængelse af Gyldigheden af Loven om Indløseligheden af Nationalbankens Selder og om Værn for den danske Valuta, maa mit Parti være af den Opfattelse, at en saadan Lov kun bør indeholde strengt fornødne Bestemmelser, Bestemmelser, der i saa lille Udstrækning som overhovedet muligt griber ind i de økonomiske Vilkaar for vor Eksport og for hele den fri Handelsomsætning. Til Gennemførelse af et Forslag med et saadant Indhold skal jeg erklære, at mit Parti er rede. Jeg skal derefter gaa over til en Omtale af selve Lovforslagets Indhold, saaledes som det nu foreligger her.

Til §§ 1 og 2 maa vi kræve en Tilføjelse om, at Foranstaltninger i Henhold til disse Paragraffer kun kan gennemføres med Tilslutning af et Flertal i Valutaudvalget. I det hele taget maa vi forlange Loven saaledes affattet, at Foranstaltninger, der gennemføres i Henhold til Loven, kan paaregnes at have Tilslutning fra et Flertal i begge Rigsdagens Ting. Jeg bemærkede nok for et Øjeblik siden, da den højtærede Handelsminister talte, at han ikke mente, det altid vilde være muligt at indhente Rigsdagens Tilslutning. Jeg vil dog næsten antage, at man kunde paaregne, at en saa-

dan Ordning i alle Tilfælde vilde slaa til. Det er ikke undgaaet min Opmærksomhed, at man fra Regeringens og Regeringspartierne Side har betegnet dette Ønske fra vor Side som ganske urimeligt og ganske uberettiget. De Herrer har imidlertid fuldkommen Uret i en saadan Betragtning, og jeg vil gerne her sige, at vor Forfatning fastslaa tydeligt nok Tingenes Ligeberettigelse i den almindelige Lovgivning; derom kan der ikke være nogen Tvivl. Og netop nu maa vi alle have den Sag nøje i Erindring, efter at vi for nylig har ført en Valgkamp, hvor Vælgerne har sagt deres Mening netop om hele dette Spørgsmaal. Men rent bortset fra det storpolitiske Moment i denne Sag vil jeg dog tillade mig at gøre gældende, at i et saa vanskeligt Spørgsmaal, paa et saa vanskeligt Omraade og i den vanskeligste Tid, som vort Folk i et helt Slægtled har oplevet, er det formentlig ingen Skade til, at man sikrer sig, at det størst mulige Tal indenfor Befolkningen staar bagved de Foranstaltninger, der skal gennemføres, Foranstaltninger, der paa forskellig Maade griber ind i Befolkningens Erhvervsvirksomhed og Eksistensvilkaar.

§§ 3, 4 og 5 kan vi ikke tiltræde fuldtud i den Skikkelse, hvori de her foreligger, men vi er villige til Forhandling om en anden Affattelse af disse Paragraffer. Den høje Regering har gennem de Ændringsforslag, der er stillet i Folketinget, faaet en Antydning af, hvad vi i saa Henseende kan gaa med til. I den foreliggende Skikkelse giver § 3 den højtærede Handelsminister Ret til at bestemme, hvilke Varer der kan indføres her til Landet, ja, der gives ham endog Ret til at centralisere Indkøb af enkelte vigtige Varer. Og denne Bemyndigelse forlanger den højtærede Handelsminister 1½ Aar frem i Tiden. Den højtærede Handelsminister fremførte i sin Forelæggelsestale den Anskuelse, at man under Hensyn til Handelsstandens Forhold burde have mere Ro i Tingene med Hensyn til vor Import. Men at Handelsstanden vil paaskønne den Ro, der opstaar ved, at den højtærede Handelsminister bliver enebestemmende med Hensyn til vor Handel i Fremtiden, vil jeg dog indtil videre tillade mig at betvivle.

Dette kan den højtærede Handelsminister i hvert Fald ikke paaregne vor Medvirken til, men vi kan, som sagt, forhandle om en anden Affattelse af Lovforslaget ogsaa paa de Punkter, der her er Tale om. Vi er villige til at forhandle med Regeringen om Indførelse af importregulerende Foranstaltninger til Fremme af